

Vedtak om restriksjoner mot koronasmitte

For å forebygge og begrense smitte, og beskytte sårbare grupper har Kvitsøy kommune v/kommunelegen med hjemmel i smittevernloven § 4-1 fattet følgende vedtak:

1. Alle som eier/innehar/disponerer bryggeanlegg i kommunen pålegges å stenge disse for personer som ikke har varig opphold i kommunen.
2. Alle som eier/innehar/disponerer anlegg som kan benyttes av bobiler og campingvogner pålegges å stenge disse for personer som ikke har varig opphold i kommunen.
3. Personell som er i samfunnskritiskfunksjon, og benytter båt til/fra tjenesten, har unntak fra forbudet.
4. Vedtaket trer i kraft fra og med 27. mars og gjelder til og med 13. april, eller fram til nytt vedtak er fattet.

Rettslig grunnlag

Smittevernloven paragraf 4-1 gir kommunestyret rett til å sette i verk tiltak for å forebygge en allmenfaglig sykdom, eller for å motvirke at den blir overført til befolkningen. Smittevernloven paragraf 4-1, 5 setning gir kommunelegen rett til å fatte tilsvarende vedtak i hastesaker.

Grunnleggende krav ved iverksetting av tiltak etter § 4-1 fremgår av smittevernloven § 1-5 hvor det fremgår:

«Smitteverntiltak etter loven skal være basert på en klar medisinskfaglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering. Ved iverksettelse av smitteverntiltak skal det legges vekt på frivillig medvirkning fra den eller de tiltaket gjelder.

Tvangstiltak kan ikke brukes når det etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep.»

Sanksjoner og straff

Kommunen kan iht. smittevernloven § 4-1, 3. ledd gripe inn og sørge for gjennomføring av tiltak på den ansvarliges regning, dersom vedkommende ikke retter seg etter vedtaket, og hvis iverksettingen ellers blir forsinket. For etterlevelse av vedtak om begrensninger i bevegelsesfriheten iht. smittevernloven § 4-1, 1. ledd bokstav d), kan det fattes vedtak om tvang etter smittevernloven kap. 5. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av loven eller vedtak gitt med hjemmel i loven kan iht. smittevernloven § 8-1 straffes med bot eller fengsel inntil 2 år. Dersom overtredelsen har tap av menneskeliv eller betydelig skade på kropp eller helse som følge, er straffen bot eller fengsel inntil 4 år

Begrunnelse

Covid-19 er erklært som et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom som kan få alvorlige helsekonsekvenser for mange mennesker. Sykdommen er også erklært som en pandemi og en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse av Verdens helseorganisasjon. Covid-19 epidemien har i dag ulik utbredelse i Norge.

Helsedirektoratet vurderte 10.03.2020 at spredningen har gått over i en ny fase hvor en ikke har klart å identifisere smittetekjeden for alle som blir syke. Dette innebærer at alle nye smittetilfeller ikke lenger kan spores tilbake til utlandet. Som angitt tidligere har Folkehelseinstituttet angitt at epidemien på nasjonalt nivå har gått over i fase 2. Dette er etter min vurdering ikke tilfellet for Kvitsøy kommune som per dags dato ikke har kjente smittetilfeller.

I den nåværende situasjonen er det derfor min vurdering at det er riktig å gjennomføre tiltak som er strengere enn det som er gjort på nasjonalt nivå. Dette for i så stor grad som mulig å forebygge og motvirke overføring av koronavirus til og blant befolkningen i kommunen. FHI har fastslått at selv en liten nedgang i reproduksjonstallet («antall personer en smittet person smitter»), vil ha stor betydning for epidemiens størrelse og varighet. Jeg anser vedtaket nødvendige både for å beskytte sårbare grupper og for å opprettholde nødvendig kapasitet i helsetjenesten. Her viser jeg til erfaringer fra tidligere år hvor det blir et økt press på helsetjenesten i kommunen når båtsesongen starter. Kvitsøy kommune er i en særskilt utsatt posisjon hva angår tilgang på helsepersonell. Per dags dato har Kvitsøy kommune ansatt fire sykepleiere, og vi har stort sett sykepleier på jobb dagtid/kveld, i tillegg til at en sykepleier alltid er i bakvakt. Dette gjør sykepleiertjenesten svært sårbar. Skulle en av våre fire sykepleiere havne i karantene som følge av nærkontakt med en person som senere får påvist smitte, vil dette medføre at 25% av vår daglige sykepleierfaglige kompetanse, og kapasitet, blir utilgjengelig i 14 dager. Dette medfører store driftsproblemer i den kommunale helsetjenesten, i tillegg til at det vil gjøre det tilnærmet umulig å drifte helsebilen. Gitt den prekære mangel på helsepersonell i hele regionen anses det som lite sannsynlig at tilstrekkelig kapasitet og kompetanse kan fremskaffes på kort varsel.

Jeg vil også vise til at Kvitsøy kommune per dags dato har mangel på smittevernstyr. Dette er synliggjort ovenfor overordnet myndighet. Det må vektlegges at den nasjonale ordningen for leveranse av smittevernstyr ikke er operativ, og det er derfor maktpåliggende å utsette den lokale smitten så lenge som mulig. Når denne ordningen blir operativ vil det, som nevnt ovenfor, likevel være viktig å forlenge smitteperioden så mye som mulig for å beskytte en svært sårbar helsetjeneste.

Varsel om mulig forbud har vært sendt til næringsdrivende med butikkvirksomhet, som uttaler at de ikke har innvendinger til forbudet.

I min vurdering av hvorvidt det er riktig å fatte et vedtak, fremfor et lokalt råd om å avstå fra å besøke kommunen, vektlegger jeg i vesentlig grad erfaringene fra antall besøkende til fritidseiendommer i de to forutgående helger.

- Helgen 13. – 15. mars oppfordret både kommune og regjering hyttefolket om å avstå fra å reise til hyttene. Det var anslagsvis 100 besøkende til fritidsboligene denne helgen.
- Helgen 20. – 22. mars var det nasjonale forbudet mot opphold på fritidseiendom trått i kraft, og det medførte at kun en håndfull personer oppsøkte fritidseiendommene i kommunen.

Det fremstår derfor som svært lite sannsynlig at en generell oppfordring vil være tilstrekkelig for å oppnå det ønskede resultat.

Vedtatte restriksjoner er besluttet av hensyn til forebygging av en allmennfarlig smittsom sykdom, og for å motvirke at den blir overført. Tiltakene er basert på medisinskfaglige begrunnelser, og vurderes ut fra en helthetsvurdering som nødvendige og formålstjenlige av hensyn til smittevernet, jf. smittevernloven § 1-5.

Etter min vurdering vil den samfunnsmessige nytten ved vedtaket overstige den belastning og ulempe for de vedtaket gjelder.